

V kultuře mongolských nomádů platí silná víra v sílu slova, v magickou moc vysloveného. Tato víra se promítá do každodenního života, a tak i do používání osobních jmen a vlastních jmen vůbec. Těžký život ve stepi v náročných přírodních podmínkách je příčinou mnoha obav o život, dobré zdraví a spokojené žití potomků. Od nejranějšího věku je život jedince ve stepi svázán s dodržováním mnoha tradic, ponaučení i zákazů, které mu mají v úspěšném žití napomáhat. Tradice a tabu, vážící se k vlastním osobním jménům jsou toho názorným příkladem.

Slovní zásoba současných mongolských jmen navazuje na starou tradici a zvyky se jmény spojenými. Přestože osobní jména podléhala postupem času vlivu upřednostňování tibetštiny, sanskrtu a v multikulturním prostředí nomádů přejímala do svých tvarů i kořeny a sufixy jmen sousedních kultur, dochovalo se ve slovní zásobě mongolštiny mnoho jmen, v jejichž významu se odráží nejstarší představy o světě. Ta jsou doložitelná od nejstarších dob, z nichž se zachovaly písemné památky. Ve slovní zásobě mongolských osobních jmen se odráží způsob života a myšlení, obavy a hodnoty, které nomádská společnost uznávala, a lidé, žijící v Mongolsku kočovnickým způsobem života, stále ještě uznávají. Některé tradice přetrvaly a přenesly se i do způsobu života ve městech, zde je ovšem patrná tendence k upouštění od jejich dodržování.

Ve své práci se snažím ozřejmit fungování mongolských vlastních osobních jmen ve společnosti, které je odlišné od českého kulturního prostředí, a s tím související i odlišný oficiální tvar osobního jména Mongolů (rodové jméno + jméno po otci I matce + vlastní osobní rodné jméno). V první kapitole se zabývám vymezením pojmu vlastního jména a osobního jména a uvádím možné náhledy odborníků z řad lingvistů, antropologů, etnologů i filozofů na jeho pojetí.